

NOBEL 2020

Louise Elizabeth Glück w tłumaczeniu Macieja Farena

Nieszpory

W twojej rozszerzonej nieobecności, pozwalasz mi używać tej ziemi, oczekując jakiegoś zwrotu tej inwestycji. Muszę przyznać się do porażki w tym konkretnym zadaniu, a już przede wszystkim w przypadku sadzonek pomidora. Myślę, że nie powinnam być zachęcana do uprawiania pomidorów. Albo, jeśli już jestem, powinnaś powstrzymać ulewy i zimne noce które nadchodzą tak często tutaj, podczas gdy inne rejony świata mają dwanaście tygodni lata do dyspozycji. Wszystko to należy do ciebie: aczkolwiek, z drugiej strony, to ja posadziłam nasiona, patrzyłam jak pierwsze strączki wyrzeliwują jak skrzydła, rozdzierając ziemię, i to było również moje serce, które zostało złamane przez śnieć, czarne plamy tak szybko mnożące się w szeregach. Wątpię czy masz serce, w naszym rozumieniu tego pojęcia. Ty która nie rozróżniasz pomiędzy martwymi a żywymi, która, w rezultacie odporna na zwiastowania, możesz nie wiedzieć ile trwogi jesteśmy w stanie unieść, liść pokryty kropkami. czerwone liście klonu spadające, nawet już w Sierpniu, we wczesnym zmierzchu: jestem odpowiedzialna za te gałązki.

Mit Poświęcenia

Gdy Hades zdecydował że kocha tę dziewczynę zbudował dla niej kopię ziemi, wszystko takie samo, łącznie z łąką, tylko z dodanym łóżkiem pośrodku. Wszystko takie samo, nawet słońce ponieważ byłoby ciężko młodej dziewczynie przejść natychmiast z jasnego światła w kompletną ciemność. Stopniowo, pomyślał, wprowadzi noc, na początek tylko jako cienie liści na wietrze. Potem księżyc, gwiazdy. Potem brak księżycy i brak gwiazd. Niech Persefona przyzwyczaja się do nich powoli. W końcu, myślał, znajdzie w tym ukojenie. Replika ziemi, tylko z dodaną miłością pośrodku. Czyż nie wszyscy chcą kochać? czekał wiele lat, budując świat, obserwując Persefonę na łące. Persefonę, wachającą, Persefonę smakującą. Jeśli masz apetyt na jedno, myślał, masz apetyt na wszystko. Czy nie każdy chce czuć w nocy

ukochane ciało, kompas, gwiazdę polarną, słyszeć cichy oddech mówiący *Żyję*, który oznacza również, *Ty żyjesz, ponieważ słyszysz mnie ponieważ jesteś tu ze mną*. I gdy jedno się wierci drugie wierci się razem z nim – To właśnie czuł, Pan ciemności patrząc na świat który, zbudował dla Persefony. Nigdy nie przeszło mu przez myśl, że tutaj nie będzie wachania, a już na pewno nie będzie jedzenia. Poczucie winy? Przerażenie? Strach przed miłością? Tych rzeczy nie mógł sobie wyobrazić; żaden kochanek nigdy nie jest w stanie. Marzy, myśli jak nazwać to miejsce. Na początku myśli: *Nowe Piekło*. Potem: *Ogród*. Ostatecznie decyduje się nazwać to *Dziewczęcością Persefony*. Delikatne światło pojawia się na horyzoncie płaskiej łąki, za łóżkiem. Bierze ją w ramiona. Chcę powiedzieć, *Kocham Cię, nic nie może Cię skrzywdzić* ale myśli to kłamstwo, więc ostatecznie mówi *Nie żyjesz, nic nie może Cię skrzywdzić* co wydaje mu się bardziej obiecującym początkiem, bliższym prawdzie.

Fot. theguardian.com

Gazeta Kulturalna
Poezja Proza Krytyka Historia Sztuka Muzyka

Wydawca i redakcja: DOM KULTURY 97-425 ZELÓW, ul. Kościuszki 74, tel. (044) 6341098; 504630543; e-mail: andrzejdebkowski@wp.pl www.gazetakulturalna.zelow.pl

Redaktor prowadzący — **Andrzej Dębkowski**.

Współpraca: Józef Baran, Małgorzata Dębkowska, prof. Igancy S. Fiut, Joanna Friedrich, Andrzej Gnarowski, Kazimierz Iwosse, Stefan Jurkowski, Rafał Orlewski, Janusz Orlikowski, prof. Maria Szyszkowska, Andrzej Walter, Tadeusz Zawadowski, Leszek Żuliński.

Współpraca techniczna: Małgorzata Kotala, Agnieszka Kowalczyk.

Redakcja nie zwraca niezamówionych materiałów. Zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz zmian tytułów nadsyłanych tekstów bez uprzedniego powiadomienia autora.

Skład: Andrzej Dębkowski. Druk: „TAGRAF”, 98-113 Buczek, Bachorzyn 13, tel. (043) 677-41-56.